

[Kirkeministeren]

dette udvalg, er at skaffe den nødvendige økonomi for at gøre dette arbejde mere stabilt. Det er klart, at de bemærkninger, der er fremkommet her, naturligvis vil tilgå dette udvalg, og jeg er ganske sikker på, at de også vil påvirke de ministre, der har ansvar for samtlige områder – i hvert tilfælde kirkeministeren.

Hr. Burgdorf havde nogle kommentarer vedrørende tilsvaret. Jeg vil godt gøre opmærksom på, at det jo ikke er de store landbrug, der er knyttet til præstegårdene, så ligefrem at knytte landbrugets økonomiske situation til dette lovforslag og tilsvaret, det er nok at gøre situationen lidt anderledes, end den er. Det er alene omfanget af tilsvaret fra præstegårdsjorderne, der er baggrunden for, at jeg mener, vi skal ophæve dette tilsvaret. Naturligvis gør ønsket om forenkling, som jeg også skriver både i bemærkningerne til lovforslaget og i fremsættelsestalen, sig i høj grad gældende.

Hr. Burgdorf var ligesom hr. Nørgaard Sørensen inde på spørgsmålet om Løgumkloster. Jeg skal til begge ordførere og også til hr. Steffensen sige, at jeg glæder mig over den positive holdning, man har til kirkemusikundervisningen.

Hr. Sønderby gjorde en bemærkning om de 200 timer, der var planlagt til kursuset for kordegnene. De 200 timer er jo ikke noget, jeg har opfundet; det er et tal, der er fremkommet ved et udvalgsarbejde. Jeg mener, at 200 timer er et rimeligt antal, men det er klart, at det er noget, vi kan diskutere i udvalget.

Hr. Sønderby havde et konkret spørgsmål om, hvor disse kurser skulle ligge, og spurgte, om det ikke var en idé, at man lagde dem i nærheden af Løgumkloster. Jeg vil sige, at tanken med det er, at de skal spredes geografisk, således at vi får så få omkostninger som muligt ved at gennemføre disse kurser. Jeg kunne forestille mig, at det må blive noget i retning af en 3-4 steder i landet for at spare rejseomkostninger og andre besværligheder.

Hr. Poulsgaard var ikke så begejstret for denne kursusvirksomhed, og det kan da bekymre mig lidt, at man ikke synes, at også kordegnene skal have adgang til at komme på kursus. Der er mange kategorier her i vort samfund, som har behov for kursusvirksomhed, og jeg mener bestemt, det er berettiget på dette område.

Kirkebogsføringen er da noget, vi kan drøfte i udvalget. Jeg mener, at man har ganske megen gavn af, at man har en kirkebogsføring, men jeg synes måske ikke, det lige er stedet ved en førstebehandling her i salen at gå i detaljer med det. Det vil være velegnet for et udvalgsarbejde.

En ting kunne jeg i hvert fald være enig med hr. Poulsgaard i, nemlig at han opfattede folkekirken som folkets kirke. Det er måske et af de få steder, hvor vore synspunkter er ens, men det er de i hvert tilfælde.

Hr. Duetoft havde nogle kommentarer – positive i øvrigt – til budgetsamrådet og så gerne, at det blev obligatorisk. Jeg skal sige, at det, der foreslås i lovforslaget, er et kompromis, idet nogle gerne ville have haft det obligatorisk, andre slet ikke ville have det. Derfor er bestemmelsen blevet udformet sådan. Jeg mener, det er en god mellem løsning. I øvrigt er jeg enig i, at menighedsrådenes arbejde skal styrkes mest muligt; det har jeg haft lejlighed til at give udtryk for tidligere også.

Hr. Ole Vig Jensen var også positiv over for lovforslaget og havde også nogle kommentarer vedrørende budgetsamrådet, som han fandt var en naturlig ting. Jeg er i og for sig enig med hr. Ole Vig Jensen i dette, men har accepteret at gå en mellemvej i demokratiets ånd. Derfor står der i lovforslaget, at budgetsamråd skal afholdes mindst hvert tredje år, men kan blive det hvert år, hvis der er tilstrækkelig tilslutning til det, nemlig hvis tre menighedsråd ønsker det.

Jeg har også grund til at takke hr. Steffensen for hans positive holdning til lovforslaget.

Jeg ser hen til et godt udvalgsarbejde med en forhåbentlig hurtig afslutning.

Poulsgaard (FP):

Jeg synes, det var nogle lidt besynderlige udtalelser, ministeren kom med. Ministeren brugte som argument for dette kursus, at så mange andre grupper i samfundet er på kursus. Ja, det skal guderne vide, havde jeg nær sagt. Kursusindustrien er snart den største industri, vi har i dette land. Skal vi nu til at forcere en lovgivning igennem, så de grupper, der ikke har været på kursus, også kan komme på kursus? Jeg synes nok, det argument er lidt tyndt. Jeg er bange for, at man